

Justyna Kotowicz: DWUJĘZYCZNOŚĆ MIGOWO-PISANA DZIECI GŁUCHYCH. KOMUNIKACJA I PROCESY POZNAWCZE. Wydawnictwo Naukowe UP, Kraków 2018, ss. 166.

Monografia dotyczy naukowych i praktycznych aspektów zagadnienia bilingwalności dzieci głuchych. Zgodnie ze współczesną tendencją, widoczną zarówno w literaturze przedmiotu, jak i praktyce tworzenia dwujęzyczno-dwukulturowych programów do kształcenia dzieci głuchych, autorka konsekwentnie sytuuje swoje rozważania w kontekście dwujęzyczności ujmowanej jako warunek uczestniczenia w przestrzeni kultury osób G/głuchych, a jednocześnie inkluzji społecznej.

Książka składa się z trzech rozdziałów. Pierwszy, dotyczący zagadnienia głuchoty i dwujęzyczności, zapoznaje czytelnika z kluczowymi dla podjętych dociekań pojęciami. Stosowana w pracy terminologia – dziecko głuche, osoba G/głucha w odniesieniu do osób dorosłych – jest spójna z przyjętą przez autorkę koncepcją teoretyczną. Zaletą części teoretycznej jest przede wszystkim logiczny, uporządkowany i przejrzysty sposób prezentacji treści istotnych dla zrozumienia procesów rozwoju komunikacji dzieci głuchych oraz ich sposobu funkcjonowania poznawczego.

W rozdziale drugim poruszona została problematyka rozwoju komunikacji dzieci głuchych w kontekście dwujęzyczności. Prezentacja ograniczona została do opisu nabywania języka migowego przez dzieci głuche G/głuchych rodziców oraz umiejętności czytania przez dzieci głuche, co, zważywszy na cel podjętych analiz, jak również ich praktyczny wymiar, wydaje się wystarczające. Dobrze dobrany materiał graficzny i odwołania do licznych przykładów ułatwiają czytelnikowi prześledzenie obu procesów u dzieci głuchych i odniesienie ich do nabywania wskazanych umiejętności przez dzieci słyszące.

Trzeci, najbardziej interesujący w moim przekonaniu, rozdział monografii obejmuje treści związane ze sposobem funkcjonowania poznawczego dzieci głuchych w ujęciu ich dwujęzyczności. Autorka podjęła próbę ponownego odczytania danych uzyskanych w badaniach nad procesami przetwarzania informacji przez osoby G/głuche w kontekście problematyki dwujęzyczności. Przyjawszy perspektywę zarówno badacza, jak i praktyka, celnie argumentuje korzystny wpływ języka wizualno-przestrzennego na rozwój myślenia, a także i nabywania umiejętności czytania przez dzieci głuche, akcentując jednocześnie znaczenie czynników tkwiących w środowisku dziecka.

Należy podkreślić, że w recenzowanej publikacji problematyka dwujęzyczności rozpatrywana jest w odniesieniu do zagadnień ważnych nie tylko dla badaczy, ale przede wszystkim dla nauczycieli, specjalistów zajmujących się procesem rehabilitacji i edukacji dzieci głuchych, a także procesem wczesnego wspomagania rozwoju dziecka. Znaczenie podjętych badań dla praktyki autorka akcentuje, ukazując w podsumowaniu rozdziałów edukacyjny wymiar uzyskanych danych.

Biorąc pod uwagę poznawczą wartość analiz i ich praktyczny wymiar, wyrażam przekonanie, że książka Kotowicz znajdzie odbiorców zarówno wśród badaczy, jak i refleksyjnych praktyków. Będzie inspiracją do poszukiwania nowych rozwiązań metodycznych.

Elżbieta Lubińska-Kościółek

<https://orcid.org/0000-0002-6106-4695>

elzbieta.lubinska-kosciolek@up.krakow.pl

Uniwersytet Pedagogiczny, Kraków

Cena 10,00 zł (VAT 8%)
Indeks 376841

5 LISTOPAD
GRUDZIEŃ
2019

SZKOŁA ISTNIEJE OD 1924 ROKU SPECJALNA

CZASOPISMO POŚWIĘCONE PEDAGOGICE SPECJALNEJ

PL ISSN 0137-818 X

W NUMERZE M.IN.:

- **Zachowania samobójcze młodzieży w kontekście trudności adaptacyjnych**
- **Doświadczenia matek dzieci ze spektrum autyzmu w obliczu wielogłosowości wiedzy i praktyk dotyczących autyzmu**
- **Personal features and self-assessment of stuttering adolescents as a factor of the success of their psychological-pedagogical support**

ISSN 0137-818X

9 770137 818007

1924
2019
95
lat
CZASOPISMA

Peter Hollins: SAMODYSCIPLINA DLA OPORNYCH. JAK MIEĆ SILNĄ WOLĘ I OSIĄGAĆ SWOJE CELE. Wydawnictwo Vital, Białystok 2018, ss. 138.

Chociaż książka ta wygląda bardzo niepozornie – jest niewielkich rozmiarów, ma miękką oprawę – to zawiera bardzo profesjonalne treści na temat kształtowania siły woli. Autor w przystępny sposób przywołuje wiedzę z zakresu biologii i neurobiologii w trenowaniu samodyscypliny. Opisuje wyniki badań naukowców, którzy przy użyciu rezonansu magnetycznego (fMRI) śledzą aktywność mózgu podczas wykonywania czynności wymagających samokontroli i określają konkretne obszary mózgu za nią odpowiedzialne. Podaje także klasyczne, ale i mniej znane przykłady eksperymentów psychologicznych.

Umiejętność panowania nad zachciankami jest ważnym predyktorem odnoszenia sukcesów przez dziecko w kolejnych etapach jego życia. Niezależnie od poziomu wyjściowego samodyscypliny jesteśmy w stanie zwiększyć swoje możliwości w każdym wieku dzięki neuroplastyczności mózgu. Im częściej ćwiczymy samokontrolę, tym silniejsza się ona staje. Praca nad nią przypomina wzmacnianie mięśni ciała na siłowni.

Według Hollinsa warto wdrażać dzieci do dyscypliny już od przedszkola. Jeżeli nie stawiamy im wymagań, spełniamy natychmiast wszystkie ich zachcianki, to zaniebujemy możliwość trenowania korzystnych nawyków w młodszym wieku. „Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci”, więc jako dorośli będą słabiej kontrolowały swoje zachcianki i rzadziej myślały w kategoriach długofalowych rezultatów. Siła woli wpływa na wyższą jakość życia codziennego.

W dyscyplinie dużą rolę odgrywa przede wszystkim koncentracja uwagi. Uzależniona jest ona od funkcji wykonawczych: pamięci roboczej, kontroli odruchów, możliwości kognitywnego przystosowania się. Do ich wzmacniania autor poleca medytację, której korzystne efekty zostały potwierdzone naukowo.

W jednym z rozdziałów poznajemy konkretne techniki rozwijania samodyscypliny stosowane przez żołnierzy sił specjalnych Marynarki Wojennej Stanów Zjednoczonych (Navy SEAL) oraz innych ekspertów. Są to: zasada czterdziestu procent, oddychanie pudełkowe, zasada 10x, zasada 10 minut, zasada siedemdziesięciu pięciu procent, krótkie terminy na wykonania zadania, minimalizacja czynników rozprasających w otoczeniu, utrzymywanie stabilnego poziomu dopaminy, wpływ relacji społecznych (wpływ towarzystwa lubianej osoby i autorytetów na naszą motywację), efekt Hawthorne'a („ludzie pracują efektywniej, gdy są obserwowani”), modelowanie (moc naśladowania), działanie dla przyszłego siebie, zasada 10-10-10, efekt bliskości mety.

Na kolejnych stronach książki Hollins opisuje źródła problemów z samodyscypliną, tj.: syndrom fałszywej nadziei (ustalenie nierealistycznych celów), zjawisko prokrastynacji wynikającej z perfekcjonizmu, zbytnią racjonalizację, walkę z myślami, tłumienie emocji oraz doznań, prawo Parkinsona („pracę rozciąga się tak, aby wypełnić cały czas na nią przeznaczony”). Brytyjski historyk Cyril N. Parkinson zaobserwował, że im więcej dawano ludziom czasu i przestrzeni w firmie na wykonanie danego zadania, tym więcej ich potrzebowali. Efektywność pracowników malała zamiast rosnać, a procedury stawały się coraz bardziej skomplikowane, by wypełnić czas, którym dysponowali. Kiedy czas na wykonanie pracy skrócono, procedury stały się tak proste, jak to tylko możliwe, aby wykonawcy byli w stanie zdążyć je wykonać.

Przekaz polecanej przeze mnie lektury trafi do odbiorców w każdym wieku, każdej profesji, w każdej sytuacji życiowej, ponieważ temat siły woli jest uniwersalny. „Jeżeli nie zczniesz w siebie wierzyć i sięgać po więcej, utkniesz w przeciętności na zawsze”.

Aneta Babiuk-Massalska
<https://orcid.org/0000-0002-1775-4920>
aneta.massalska@psotto.pl
Studia doktoranckie, APS

INFORMACJE DLA AUTORÓW

1. Tekst nie powinien przekraczać 12 stron maszynopisu formatu A4 z uwzględnieniem następujących parametrów: margines 3,5 cm z lewej strony, czcionka Times New Roman 12, interwał 1,5, na stronie 30 wierszy po 60 znaków, tj. 1800 znaków ze spacjami.
2. Teksty należy przysyłać drogą mailową (redakcja@aps.edu.pl) w pełnej wersji oraz w wersji do recenzji. W tej ostatniej należy usunąć z nagłówka swoje nazwisko i afiliację, z publikacji odwołania do badań własnych (można maskować dane pozwalające zidentyfikować Autora używając symboli XY), z bibliografii pozycje własnego autorstwa.
3. Wraz z manuskrytem należy przysłać pocztą elektroniczną wypełnione i podpisane „Oświadczenie o oryginalności publikacji, przeniesieniu praw autorskich i finansowaniu”, zawierające numer ORCID, który można uzyskać po zarejestrowaniu się na stronie <https://orcid.org/> (formularz na stronach: www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkołaspecjalna.pl).
4. Tabele, wykresy, ilustracje opatrzone numerami i tytułami oraz adnotacją, w jakim programie (innym niż Word) zostały wykonane i do którego miejsca w tekście się odnoszą, powinny być umieszczone w oddzielnych plikach.
5. Do artykułu naukowego należy dołączyć streszczenie (300 wyrazów), odzwierciedlające strukturę artykułu (wstęp, metodę, wyniki, wnioski), oraz słowa kluczowe (3–5) w języku polskim i/lub języku publikacji. Streszczenie w języku angielskim zapewnia Wydawnictwo.
6. Przypisy bibliograficzne oraz bibliografia powinny być sporządzone zgodnie ze standardem APA (6th Edition). Szczegółowe informacje na stronach internetowych: www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkołaspecjalna.pl.
7. Redakcja nie zwraca nadesłanych materiałów i zastrzega sobie prawo dokonywania zmian w tekście artykułu, nie zmieniając treści merytorycznej.
8. Teksty niespełniające wymagań Redakcji nie będą kierowane do recenzji.
9. Prawa do nadesłanych tekstów przechodzą na Wydawcę zgodnie z podpisanym przez Autorów „Oświadczeniem ...”.
10. W przypadku wykorzystania we własnej pracy obcych utworów Autorzy są zobowiązani załączyć do przekazanych materiałów zgodę – w wersji elektronicznej – na przedruk lub adaptację danego utworu albo jego fragmentu (tabel, rycin, cytatów przekraczających 400 słów itp.) od osób i/lub instytucji posiadających stosowne prawa do przedruku.
11. Autorzy zobowiązani są do starannego i rzetelnego podawania źródeł pod ilustracjami, schematami, tabelami, wykresami itp.
12. Wszelkie wykryte przejawy nierzetelności naukowej („ghostwriting” – brak ujawnienia wkładu innych osób w powstawanie publikacji, „guest authorship”, gdy udział autora w powstaniu publikacji jest znikomy lub nie miał miejsca, a pomimo to jest autorem/współautorem publikacji) będą dokumentowane i nagłaśniane.
13. Teksty recenzowane są poufnie i anonimowo („podwójna ślepa recenzja”) przez dwóch zewnętrznych ekspertów niepozostających w konflikcie interesów z autorem/autorami manuskryptu zgodnie z „Dobrymi praktykami w procedurach recenzyjnych w nauce” (2011) opracowanymi przez MNiSW.
14. Procedura recenzowania oraz etapy obiegu pracy zgłoszonej do opublikowania znajdują się na stronach: www.szkołaspecjalna.aps.edu.pl; e-szkołaspecjalna.pl.
15. Lista recenzentów publikowana jest w czasopiśmie raz w roku w numerze piątym.
16. Autorzy otrzymują autorski egzemplarz czasopisma.

Prenumeratę czasopisma można zamówić u jednego z kolporterów

GARMOND PRESS

Zamówienia bezpośrednio na stronie www.garmondpress.pl/prenumerata.

KOLPORTER

Zamówienia bezpośrednio na stronie prenumerata.kolporter.com.pl. Infolinia +48 41 367 88 88 (pon. – piątek, godz. 8–16).

RUCH S.A.

Zamówienia bezpośrednio na stronie prenumerata.ruch.com.pl/prenumerata. Infolinia 801 800 803 (telefony stacjonarne), 22 693 70 00 (telefony komórkowe) w dni robocze, godz. 7–16.